

2017. MÁRCIUSI VASÁRNAPOK IGEHÍRDETŐI

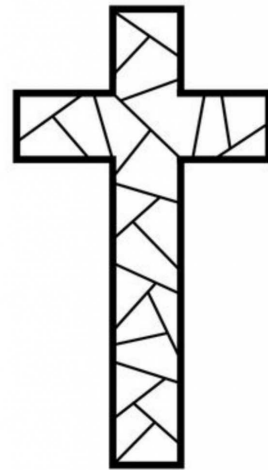
MÁRCIUS 5. DR. HECKER FRIGYES
MÁRCIUS 12. GYURKÓ JÓZSEF
MÁRCIUS 19. ED DURHAM
MÁRCIUS 26. DR. KHALED A. LÁSZLÓ

Keresztúton...

A böjti időben olvasd el a virágvasárnapotól a gólgotai keresztaláig tartó evangéliumi szakaszokat! Ahogy részenként haladsz Jézus keresztútján színezd be az oldalon található kereszt egy-egy darabját.

Mi a hamvazószerda?

A hamvazószerda keresztény ünnep, a húsvét ünnepét megelőző 40 napos nagyböjt kezdete. Neve onnan származik, hogy az őskeresztények vezeklésként hamut szórtak a fejükre, ez a 12. századtól az egyházi szertartás része lett („hamvazkodás”). Többek között anglikán, evangélikus, metodista és katolikus közösségek is ünneplik.

VISSZATEKINTÉS

- Február 19-én vasárnap tartottuk körzeti konferenciánkat a délelőtti istentisztelet után. A mintegy két és fél óras ülésen 46-an voltunk jelen, ebből 36 hitvalló taggal. Összesen 15 beszámolót hallgattunk meg, és így kaptunk egy széles áttekintést a körzetünkben folyó nagyon színes szolgálatokról és csoportokról. A körzetünkbe tartozó Reménység Gyülekezet és a Mosonmagyaróvári Misszió képviselői ugyancsak jelen voltak és beszámoltak azokról az áldásokról, amelyeket az elmúlt esztendőben tapasztalhattak meg Isten kegyelméből.
- A körzeti konferencián több kérdésben is döntéseket hoztunk, szavaztunk: a Reménység Gyülekezetben laikus igehirdetői felhatalmazást adtunk Vályi Györgyinek, és évi konferenciai laikus küldöttnek megszavaztuk Kiss Andreát. A Mosonmagyaróvári Misszióban helyi lelkesítő támogatást adtunk Dicsőfi Baláznak. A körzeti konferencia megszavazta, hogy a 2018-ra történő jelölési feladatokat (2018-2022 ciklusra) a gyülekezeti eljárásról lássa el.
- A körzeti konferenciánkon több téma is felvetődött, amellyel a következő évben foglalkozni fogunk, többek között ezekkel:
 - gyülekezeti küldetésünk megfogalmazása
 - felújítási igények: fűtés, udvari bevezető járda, stb.
 - vasárnapi istentiszteleti jelenlét erősítése
 - ifjúság integrálása, ifjúsági istentisztelet témája
 - *Örömhír* c. magazin előfizetése
 - kisiskolás korosztályba munkatárs keresése
 - baba szoba hangosításának javítása
 - ifjúságból új házicsoport alakulása
 - istentiszteleti liturgia fejlesztése
 - imaélet erősítése
 - kórházi szolgálat indítása
 - pénztárszabályzat megújítása

2017. MÁRCIUS

- Március 1. Böjti idő kezdete (hamvazószerda)
- Március 3. Világimnap
- Március 5. Úrvacsorai istentisztelet
- Március 15. Nemzeti ünnep (szünnap)
- Március 16. Kik a metodisták? – beszélgető est

ELŐREKINTÉS

- Április 7-9. Férfi csendesnap Mosonmagyaróváron, Téma: Férfiak áldás alatt
- Április 9. Virágvasárnap
- Április 13. Nagycsütörtöki széder-est
- Április 14. Nagypéntek
- Április 16. Húsvétvasárnap – tagfelvétel
- Április 19. Miskolci templom alapkövetelése
- Április 20-23. Évi Konferencia, Dombóvár

IMÁDSÁG

IMÁDKOZZUNK
ALKALMAINKÉRT, A SZOLGÁLATOKÉRT,
JÉZUS MELLETTI DÖNTÉSEKÉRT, MEGTÉRÉSÉRT!
IMÁDKOZZUNK
A BETEGEKÉRT, SZENVEDŐKÉRT, IDŐSEBB TESTVÉREKÉRT!

Felsősorban – A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele 2017. március

Megjelent 50 példányban. Felelős kiadó: Dr. Khaled A. László lelkész, szuperintendens.
A gyülekezet címe: 1068 Budapest, Felsőerdősor 5. – A lelkész telefonszáma: 20-824-8379
Weboldal: www.pest.methodista.hu – Felső imaóra: vasárnap 9.00 óra
Istentisztelet: vasárnap 10 óra (Felső), 16 óra (Reménység Gyül.), 16 óra (Mosonmagyaróvár)

„Jézus Krisztus tanítványait nevelni, hogy megváltozzon a világ!”

első sorban

→ JÉZUS-KÖZPONTÚ
→ TANÍTVÁNYKÉPZŐ
→ ÉLETÚJÍTÓ

A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele
Felsősorban – 2017. március

„Jézus Krisztus tanítványait nevelni, hogy megváltozzon a világ!”

Bevallom, félve nyúlok az ilyen nagy kijelentésekhez. Egyrészt azért, mert saját kicsinységemmel, hiányosságaimmal és alkalmatlanságommal szembesülök ilyenkor. Másrészt, ha nem tudok vele azonosulni, életem részévé tenni, akkor csak egy szép mondat lesz, amit bekeretezve kiakaszthatok a falra. Nem fog változást hozni sem bennem, sem körülöttem.

Márpedig ez a mondat úgy hangzik, mint Jézus Krisztus szavai Máté evangéliumának a végén: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (28. fejezet 18-20. versei)

Eszembe jut Max Lucado: könyve. Miközben olvas-a vegyes érzések jöttek elő a ahogy Pál írja, türelmesen, reménységgel – ez mind nem, ha ilyen szeretet fakad-e egyszerűen képtelen vagyok berek felé.”

Ha magamból nem tudok képes arra, hogy a „világot nagy türelemmel bánik ve-képletet, ami változást képes mi remény nem látszik: hirdetjük, hanem Krisztus ugyanis, aki ezt mondta: ragyogjon fel”, ő gyűjtött hogy felragyogjon előttünk te Krisztus arcán. Ez a kin-nyekben van, hogy ezt a tulajdonítsuk, és ne magunknak.” (2Korintus 4,5-7) Azaz: erőtlenségem + Krisztus Lelkének ereje = amire önma-gamtól képtelen voltam, arra képessé válok Isten dicsőségére. Isten végzi munkáját bennem. De vajon hagyom-e? Krisztus, életem újjáteremtője arra vár, hogy Őt hirdessem. Hirdetem-e? Beszélek-e csodáiról? A címben szereplő mondat azt feltételezi, hogy Isten Lelke bennem él, az ő hangjára figyelek, neki engedek, belőle merítek. Isten elő-ször mindig bennem teremt valami újat, bennem változtat meg dolgokat, csak így tud rajtam keresztül mások életé-ben újat teremteni, változást hozni.

„Ahogy szeretni érdemes című tam, újra és újra ugyanazok szívemből: „Úgy szeretni, jóssággal, bántás nélkül, nagyon szép! Én is szeret-na belőlem. De sokszor szeretettel fordulni az em-

jót előhozni, hogy lennék változtassam meg”? Isten lem. Újra és újra elismétli a hozni ott is, ahol arra sem- „Mert nem önmagunkat Jézust, az Urat... Isten „Sötétségből világosság világgosságot szívünkben, Isten dicsőségének ismer-csünk pedig cserépedé-rendkívüli erőt Istennek

Átéltük már, mit jelent az Ő rendkívüli ereje? Mit jelent jóssága életünk legsivárabb időszakában? Az Ő szava akkor, amikor már hinni sem tudunk? Békessége, sziklaszilárd hűsége, amikor azt látjuk, hogy felfordul a világunk? Türel-me és szeretete, amikor kudarcot vallunk? Ha igen, akkor gazdagok vagyunk. Vegyünk erőt és bátorságot, példát adva ezzel másoknak is, és vigyük az emberek közé Isten jósságát és emberszeretetét!

Főgölgerné Kovács Ilona, gyülekezeti elöljáró

Mi a gyülekezetünk küldetése?

A piliscsabai előljárói/vezetői konferencián (február 23-25) többünkben megerősödött az az igény, hogy a fenti kérdésre választ adjunk. A 2017-es reformációs évben erre a küldetést tisztázó feladatra szeretnénk elindulni, megérteni, hogy mi az Úr akarata! (Efézus 5,17)

Mire akar használni minket Isten? Mire akarja használni gyülekezetünket? Nem szeretnénk eltérni arról az isteni pályáról, amit ő tervez nekünk, és nem szeretnénk körbe-körbe járni.

Intenzív és gyors változások korában élünk, s ez közöségünkre is igaz. És ezen változások közepette igaznak kell lennie ránk is a reformátori megfogalmazásnak: „Az egyházat folyamatosan meg kell újítani!” (Ecclesia semper reformanda!) Változni azért, hogy felfedezzük az Úr által kapott küldetést, mert a célokat nem mi határozzuk meg. Az útkeresés, küldetéstisztázás folyamatában biblikus alapokon állva többek között majd ezekre a kérdésekre szeretnénk választ találni:

- Miért létezik gyülekezetünk?
- Hova kellene fejlődnie gyülekezetünknek?
- Mit kell tennünk, mint gyülekezet?
- Hogyan végezzük szolgálatunkat?

Ennek a folyamatnak a részeként a februári körzeti konferenciánkon kezdtünk el foglalkozni azzal a gyülekezeti küldetés megfogalmazással, és a benne rejlő értékekkel, amelyeket Jávör Feri lelkészünktől „örököltünk”. Bibliai látásunk élesítéséhez ebből a mondatból fogunk tudni elindulni a következőkben!

Lelki örökség – Gyülekezeti útkeresés

Értsétek meg mi az Úr akarata!” (Ef 5,17) – így szól egyházunk éves jelgője a Reformáció Évében. Isten arra buzdít minket ebben az évben, hogy keressük, megtaláljuk, megértsük és megvalósítsuk az ő terveit, szándékát, akaratát. Életküldetés ez. Személyesen, és természetesen közösegileg is.

Ha a 2016-os évre tekintünk vissza körzetünk és benne a Felsőerdősori Gyülekezetünk rendkívüli veszteséget hordozó évét látjuk: Jávör Ferenc lelkészünket viharos gyorsasággal vitte el egy súlyos betegség 2016 nyarán, Feri hazament az Úrhoz. Jávör Feri hat éven keresztül vezetett a körzetet, és nagyon elgondolkodtató számomra az, amit az elmúlt konferenciái évet összegezve látok. Feri vezetésével a körzet befogadta a Reménység Gyülekezetet, és elkezdődött a mosonmagyaróvári testvérekkel való kapcsolatfelvétel is, ahol azóta imatermet szentelhetünk fel, és egy új gyülekezet születésének vagyunk tanúi. A mai konferencia egy lehetőség számomra, számunkra, hogy lelkészünk el-

menetele után megpróbáljuk megfogalmazni a lelki örökséget, amit ő hordozott, tovább adott, ránk hagyott. Az előbb említett két közösség kapcsán az egyik örökségünk a **befogadó nyitottság** lelkisége. Ennek köszönhetően mondhatjuk azt ma, hogy a Pesti Körzetet egy rendkívül sokágú missziós összetétel jellemzi, ami országosan is egyedülálló egyházunkban.

Feri lelki örökségének másik vonása az a jelmondat, amit sokszor, sok formában, különböző gyülekezeti csoportokban és alkalmakon lelkészként hangsúlyozott: „**Jézus Krisztus tanítványait nevelni, hogy megváltozzon a világ!**” Feri ebben gondolkodott, ebben a mondatban összegezte a Biblia és az újszövetségi örömhír, gyülekezet-építés lényegét. Látva azt, ahogy a közösség a 2016-os gyülekezeti válsághelyzetet kezelte, megélte, úgy gondolom, hogy Jávör Feri erről az üzenetről nem csak beszélt, de képes volt a gyakorlatba is átültetni: 2016 nyara óta annak vagyunk tanúi, ahogy **Jézus** mai **tanítványai** ebben a közösségbe beálltak, felelősséget vállaltak, szolgáltak, vagyis **változásokat** munkáltak. Köszönöm mindnyájatoknak a helytállást, a részbe való beállást az Úr ügyéért, Isten országáért.

Ez a Feritől kapott mondat, ez az örökség nagyon jó kiindulópont 2017-ben abban, hogy a gyülekezet megfogalmazza értékeit, látását és küldetését. A Missziós Tanács országszerte erre biztatja idén a metodista közösségeket a küldetésnyilatkozat megfogalmazásának formájában. Ehhez ad nekünk jó kiindulópontot a fenti mondat. Erről szeretnénk majd a vezetőségi megbeszéléseken is beszélgetni, de a május 1-i gyülekezeti napon is előkerülne ez a kérdéskör terv szerint. A konferenciái kiadványunk címlapján is ezt a mondatot látjátok (a honlapunkon még Feri helyezte el), amelynek mélyebb értelmét három súlypont, három alapérték jelenti:

1. **Jézus-központú**, 2. **Tanítvány-képző**, 3. **Életújító**. Csodálatos értékek ezek, amelyekhez ragaszkodhatunk.

1. JÉZUS-KÖZPONTÚ

Őrizzük meg gyülekezetünknek a Jézus központúságát. Szóljon róla a biztonyságtétel, az igehirdetés, az istentisztelet. Térjünk meg Ő hozzát, kezdjünk új életet Ő vele. Ennek szimbóluma a kereszt.

2. TANÍTVÁNYKÉPZŐ

Legyünk Jézus tanítványai, és hívjunk meg másokat is a tanítványi útra, ahol fejlődhetnek, növekedhetnek. Hogyan? Szolgálatot, felelősséget vállalva. Ne maradjunk meg a hitben gyermekeknek, hanem legyünk szolgáló tanítványok. A növekedésnek, fejlődésnek nagyon jó színteret jelentik a kis csoportjaink, illetve missziós szolgálataink.

3. ÉLETÚJÍTÓ

Az életünk megújulása a Szentlélek munkája, erre utal a pünkösdi láng szimbólum. Ez alapérték. A Szentlélek nélkül nem lesz élő a hitünk, reménységünk, szeretetünk. A Szentlélek fog minket naponként frissíteni, és megszentelni, megváltoztatni. Higgjunk a megújulásban, és hirdessük ezt.

(Dr. Khaled A. László lelkész, szuperintendens)

A Mi Atyánk 7 kérése

Február első napján gyűltek össze körzetünk 3 gyülekezetének aktív és nyugdíjas lelkészei, pásztorai, lelki vezetői, hogy egy közös bibliatanulmányozás és imaközösség után beszámoljanak egymásnak szolgálataikról és imatémákat osszanak meg egymással. A találkozó fontos motója volt a látás-keresés, az isteni vezetés megértése és képviselése a közösségeink felé. Az alábbiakban a 7 résztvevő rövid igei üzeneteit kezdjük el megosztani, amelyek az este során hangoztak el a Mi Atyánk imádság 7 kérésének közös tanulmányozása során. (Folytatása a februári sorozatnak!)

6. kérés:

Ne vígy minket a kísértésbe!

A kísértés komoly és izgalmas teológiai téma, ugyanakkor nem egy csupán teológusokra vonatkozó elvont fogalom, hanem mindannyiunk mindennapjaiban megjelenő valóság. Kísértés tulajdon képen az, ami az embert bűnre csábítja.

De mégis ki kísért minket? A Miatyánk ide vonatkozó, Istenünket megszólító kérése olyan, mintha maga Isten kísértene bennünket, Jakab apostol azonban azt mondja, hogy: „Senki se mondja, amikor kísértésbe jut: az Isten kísért engem, mert az Isten a gonosztól nem kísérhető, és ő maga sem kísért senkit a gonosszal. Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe.” (Jakab 1,13-14)

Ha tehát Isten nem kísért minket, akkor miért kérjük tőle, hogy ne vigyen bennünket kísértésbe? Pál apostol a témával kapcsolatban azt írja: „Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.” (1Korinthus 10,13)

Isten tehát csak engedélyt ad a kísértésre vonatkozóan (gondolhatunk itt Jób könyvére), mely emberi gyengeségünkből fakad, de mindezt csak az elviselhetőség határain belül engedi meg. Jézus ezzel a kéréssel három irányú cselekvésre szólít fel bennünket:

1. Ismerjük fel a Kísértőt!

Lelkünk ellensége, minden rossz forrása folyamatosan támadja Isten gyermekeit, hogy saját kívánságaiknak engedve szembeforduljanak Isten akaratával. Inगतag emberek vagyunk, a Kísértő pedig azon igyekszik, hogy csábítva és jót kínálva mégis romlásba vigyen minket.

2. Ismerjük meg önmagunkat és saját szívünket!

Mindannyiunknak vannak gyenge pontjai, melyeken keresztül támadhatóak vagyunk. Jeremiás mondja: „Csalárdabb a szív mindennél.” (Jeremiás 17,9) A Kísértő nagyon jól tudja, hogyan kell valakinek az indulatait felgerjeszteni, a haragját megerősíteni, az érzékiségét felkorbácsolni vagy egyszerűen csak félelmet ültetni az ember szívébe.

Életünk nem sima gömb, melyen ne lehetne fogást találni, hanem őemberi természetünkből fakadóan egyenlenség-

gek találhatóak rajta, amin keresztül megfoghatóak és kikezdehetők vagyunk – figyeljünk erre! „Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.” (1Korinthus 10,12) Gyengeségeinket, vakfoltjainkat, kísérhetőségünket az önismeret röögös útján fokozatosan fel kell térképeznünk. Virrasszunk és imádkozzunk, hogy kísértésbe ne essünk (Máté 26,41)!

3. Ismerjük meg Atyánkat mind jobban és jobban!

A Kísértő helyes látása mellett és az önismeretben folyamatosan előre haladva, fontos, hogy istenismeretünkben is mindinkább előbbre jussunk, hisz ez az alapja annak, hogy a kísértés idején is Őbenne tudjunk bízni.

Lássuk meg, hogy Ő úr, nem csak a saját kívánságaink, hanem a Kísértő felett is. Bizzuk hát Rá teljesen magunkat és kísérhetőségünket!

(Sztupkai Kristóf)

7. kérés:

Szabadíts meg a gonosztól!

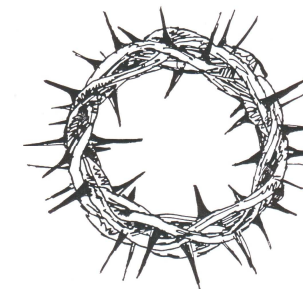
Az imakérés legvilágosabb illusztrációja: Máté 16,21-23. Ez bemutatja, hogy ez a harc Jézust végigkísérte a pusztában történő megkísértetésétől kezdve egészen a gecsemáni kertben történt tusakodásáig (Máté 26,37-39.)

A „Sátán” megszólítás nyilvánvalóan nem Péter személyének szól. Péter szavai mögött azonban feltűnik az a „Gonosz”, aki Jézust eredeti, isteni küldetésétől minden erővel el akarja távolítani. Ezzel fordul szembe az Úr szava. Az imádságban említett Gonosz tehát nem okvetlen gonosz megnyilvánulásairól ismerhető fel. Nagyon is jószándékúan ható, kíméletre bátorító szavak mögé is el tud rejtőzni.

A cél azonban mindig ugyan az: hogy eltántorítson minket attól az isteni küldetésétől, amely életünk egyetlen, igazi értékét és tartalmát képezi. Ezért kell a személyek és jelenségek mögé nézni, hogy felismerjük a ránk hatni akaró háttér szándékot, esetenként az életünket megrontani akaró Gonoszt.

Ez az imakérés a belső harcterületre vezet el bennünket. A Gonosz szívünkben szólal meg és akar motiválni bennünket. De él a Szabadító: az Úr Jézus Krisztus, aki szabadítóul jött el a világra!

(Dr. Hecker Frigyes)

„Uram, taníts minket imádkozni!”

(Lukács 11,1)